

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 24.10.2005
COM(2005) 505 τελικό

2005/0211 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**περί θεσπίσεως πλαισίου για κοινοτική δράση στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον
(Οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική)**

[SEC(2005) 1290]

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1) ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Το θαλάσσιο περιβάλλον αντιμετωπίζει σειρά απειλών μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η απώλεια ή η υποβάθμιση της βιοποικιλότητας καθώς και οι μεταβολές της δομής της, η απώλεια οικολογικών ενδιαιτημάτων, η ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες και θρεπτικά υλικά καθώς και οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος.

Το 6^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον της ΕΕ (6^ο ΠΔΠ) προβλέπει την εκπόνηση θεματικής στρατηγικής για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Ευρώπης (εφεξής αποκαλούμενη «η στρατηγική») με γενικό στόχο «την προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων».

Πρώτο βήμα για τη διαμόρφωση της εν λόγω στρατηγικής αποτέλεσε η σύνταξη, εκ μέρους της Επιτροπής το 2002, ανακοίνωσης με τίτλο «Προς μία στρατηγική για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος». Το Συμβούλιο Περιβάλλοντος, στα συμπεράσματα της 4ης Μαρτίου 2003, χαιρέτισε την ανακοίνωση της Επιτροπής, ενέκρινε την προτεινόμενη προσέγγιση και τους σκιαγραφούμενους στόχους και ζήτησε έως το 2005 να υιοθετηθεί φιλόδοξη στρατηγική. Το πρόγραμμα νομοθετικών εργασιών της Επιτροπής για το 2005 περιέχει δέσμευση για την έγκριση της εν λόγω στρατηγικής έως το 2005.

- **Γενικό πλαίσιο**

Μολοντί όντως υφίστανται μέτρα για τον έλεγχο και τη μείωση των πιέσεων και των επιπτώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον, πρέπει να σημειωθεί ότι έχουν αναπτυχθεί αποκλειστικά και μόνο σε τομεακή βάση, με αποτέλεσμα να προκύπτει ένα συνονθύλευμα πολιτικών, νομοθετικών πράξεων, προγραμμάτων και σχεδίων δράσης σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, καθώς και σε επίπεδο ΕΕ, που αφορούν στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Σε επίπεδο ΕΕ, πολλές πολιτικές επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον και έχει ήδη αρχίσει η ανάπτυξη προβληματισμού για μια μελλοντική γενικού φάσματος θαλάσσια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντούτοις δεν υφίσταται συνολική, ολοκληρωμένη πολιτική για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Η γενική εικόνα που προκύπτει από το συγκεκριμένο πολιτικό πλαίσιο είναι ανάμικτη. Θετικό στοιχείο αποτελεί η ήδη συντελεσθείσα πρόοδος σε ορισμένους τομείς, όπως για παράδειγμα σε ό,τι αφορά τη μείωση των θρεπτικών εισροών ή της ρύπανσης από επικίνδυνες ουσίες και ιδίως τα βαρέα μέταλλα. Ωστόσο, συνολικά παρατηρείται ουσιαστική υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος κατά τις πρόσφατες δεκαετίες. Ως εκ τούτου, οι ωκεανοί και οι θάλασσες της Ευρώπης αντιμετωπίζουν απειλές που σε ορισμένες περιπτώσεις θέτουν σε κίνδυνο τη δομή και τη λειτουργία τους.

Το ήδη υφιστάμενο πλαίσιο για την άσκηση πολιτικής δεν εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας για το θαλάσσιο περιβάλλον. Κατά συνέπεια, απαιτείται μια ισχυρή και

ολοκληρωμένη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

- **Κείμενες διατάξεις στον τομέα της πρότασης**

Ευρύ φάσμα μέτρων της ΕΕ συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Ωστόσο, δεδομένου ότι το ήδη υφιστάμενο πολιτικό πλαίσιο είναι τομεακού χαρακτήρα και με ποικίλο γεωγραφικό πεδίο, δεν υφίσταται ολοκληρωμένη πολιτική η οποία να εστιάζεται στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

- **Συνέπεια προς τις άλλες πολιτικές και τους λοιπούς στόχους της Ένωσης**

Το υψηλό επίπεδο προστασίας που παρέχει στο θαλάσσιο περιβάλλον η προτεινόμενη οδηγία είναι καθοριστικής σημασίας για να εξασφαλισθεί η πλήρης αξιοποίηση του οικονομικού και κοινωνικού δυναμικού των ωκεανών και των θαλασσών και ως εκ τούτου συμβάλλει ουσιαστικά στην υλοποίηση της δέσμης στόχων της Λισσαβόνας, καθώς και στη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη.

Παράλληλα η πρόταση θα συνεισφέρει σημαντικά στις εργασίες για τη μελλοντική ναυτιλιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αναγγέλθηκε στους στρατηγικούς στόχους της Επιτροπής για την περίοδο 2005-2009 και αποσκοπεί στην ανάπτυξη ανθηράς ναυτιλιακής οικονομίας με την πλήρη αξιοποίηση του υφιστάμενου δυναμικού για την ανάπτυξη θαλάσσιων δραστηριοτήτων με περιβαλλοντικά βιώσιμες μεθόδους.

Ένα από τα κύρια θέματα που οφείλει να αντιμετωπίσει η εν λόγω πολιτική θα είναι το ζήτημα του συνολικού πλαισίου διακυβέρνησης, μέσω του οποίου θα καταστεί δυνατή η κανονιστική ρύθμιση των χρήσεων και των χρηστών των ωκεανών και των θαλασσών. Το θέμα αυτό θα αντιμετωπισθεί στην Πράσινη Βίβλο για τη ναυτιλιακή πολιτική, που αναμένεται για το 2006. Οι ρυθμίσεις για τη διακυβέρνηση, που προβλέπονται στη θαλάσσια στρατηγική, αποτελούν απλώς ένα πρώτο βήμα. Οι εναλλακτικές δυνατότητες για περαιτέρω ανάπτυξη ευρύτερου πλαισίου διακυβέρνησης βάσει της ναυτιλιακής πολιτικής πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη την ιδιαίτερη ποικιλία και τις πολλαπλές ιδιομορφίες που παρατηρούνται σε νομοθετικό και πολιτικό επίπεδο σε εκάστη των ευρωπαϊκών περιφερειακών θαλασσών, από τη Βαλτική, όπου αντιπροσωπεύονται επτά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ρωσική Ομοσπονδία, έως τη Μεσόγειο Θάλασσα, όπου δεν έχουν οριστεί οι αποκλειστικές οικονομικές ζώνες (ΑΟΖ) και όπου η ΕΕ καλείται να εργαστεί από κοινού με ορισμένες τρίτες χώρες.

2) ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

- **Διαβούλευση με τα εμπλεκόμενα μέρη**

Μέθοδοι διαβούλευσης, κυριότεροι στοχευόμενοι τομείς και γενικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων

Η στρατηγική καταστρώθηκε με τη βοήθεια αναλυτικής διαδικασίας διαβουλεύσεων από το 2002 έως το 2004, συμπεριλαμβανομένων όλων των κρατών μελών και των υποψηφίων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καίριας σημασίας ευρωπαϊκών τρίτων χωρών που μοιράζονται τους ωκεανούς και τις θάλασσες με την Ένωση, 16 διεθνών

επιτροπών και συμβάσεων, 21 πρωταρχικής σημασίας οργανώσεων της βιομηχανίας και της κοινωνίας καθώς και επιστημόνων και ακαδημαϊκών.

Η διαδικασία ξεκίνησε με τη διάσκεψη των εμπλεκόμενων μερών που πραγματοποιήθηκε στο Κογε της Δανίας από τις 4 έως τις 6 Δεκεμβρίου 2002. Μετά από τη διάσκεψη στο Κογε συγκροτήθηκαν τέσσερις ειδικές ομάδες εργασίας με τη συμμετοχή όλων των καίριας σημασίας εμπλεκόμενων τομέων για την αντιμετώπιση των βασικών πτυχών της ανάπτυξης της εν λόγω στρατηγικής.

Σύνοψη των απαντήσεων και των τρόπων με τους οποίους ελήφθησαν υπόψη

Όλες οι ομάδες εργασίας υπέβαλαν εισηγήσεις στην τελική διάσκεψη των εμπλεκόμενων μερών που πραγματοποιήθηκε στο Ρότερνταμ της Ολλανδίας, στις 11 και 12 Νοεμβρίου 2004. Από αυτές προέκυψε ευρύτατη συναίνεση υπέρ της προσέγγισης που προτείνεται στη στρατηγική. Οι εμπλεκόμενοι στη μεγάλη πλειοψηφία τους αναγνώρισαν την ανάγκη ανάληψης έντονης δράσης εκ μέρους της ΕΕ.

Η προτεινόμενη οδηγία ενσωματώνει πλήρως τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που έχουν πραγματοποιηθεί από το 2002. Η προτεινόμενη οδηγία εστιάζεται πρωτίστως στην ανάγκη να υπάρξει διττή προσέγγιση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε περιφερειακό επίπεδο, στον ορισμό θαλάσσιων περιφερειών που να αποτελούν μονάδες διαχείρισης για την εφαρμογή της στρατηγικής και στην ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών κατά τη διαμόρφωση των θαλάσσιων στρατηγικών, κυρίως με τη χρήση των ήδη υφιστάμενων μέσων που προκύπτουν από τις διεθνείς συμφωνίες.

Πραγματοποιήθηκε ανοικτή διαβούλευση μέσω του Διαδικτύου από τις 14/03/2005 και έως τις 09/05/2005. Η Επιτροπή έλαβε 133 απαντήσεις. Τα σχετικά αποτελέσματα διατίθενται στην κατωτέρω ηλεκτρονική διεύθυνση: http://europa.eu.int/comm/environment/water/pdf/consultation_marine.pdf.

• Συλλογή και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Εμπλεκόμενοι επιστημονικοί τομείς και τομείς εμπειρογνωμοσύνης

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες εστιάστηκαν πρωτίστως (α) στην εφαρμογή μιας προσέγγισης που να βασίζεται στα οικοσυστήματα κατά τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων με αντίκτυπο στο θαλάσσιο περιβάλλον, (β) στα θέματα παρακολούθησης και αξιολόγησης και (γ) στην ιδιαίτερη πρόκληση που συνιστούν οι επικίνδυνες ουσίες.

Επιπλέον, η Επιτροπή απέδωσε ιδιαίτερη σημασία κατά τα προηγούμενα τρία έτη στις εκθέσεις, τις μελέτες και τις πολιτικές δηλώσεις των εθνικών και περιφερειακών οργανισμών, των χωρών, των ερευνητικών ιδρυμάτων και των φορέων των Ηνωμένων Εθνών σε ό,τι αφορά την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Χρησιμοποιηθείσα μεθοδολογία

Στο πλαίσιο της όλης διαδικασίας διαβουλεύσεων πραγματοποιήθηκε ουσιαστικό έργο για τα θέματα σχετικά με την ανάπτυξη της θαλάσσιας στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τη διαδικασία αυτή προέκυψαν δύο σημαντικά προϊόντα (α) ένα έγγραφο κατευθύνσεων σχετικά με την εφαρμογή της προσέγγισης για την αντιμετώπιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βάσει των οικοσυστημάτων και (β) μια μελέτη για την ταυτοποίηση των ευρωπαϊκών θαλάσσιων περιοχών βάσει υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών για την καθοδήγηση της εν λόγω στρατηγικής στην πράξη.

Κύριες οργανώσεις/εμπειρογνώμονες με τους οποίους πραγματοποιήθηκαν διαβουλεύσεις

Το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ICES) αποτέλεσε κατ'εξοχήν εταίρο στη διαδικασία διαβούλευσης και πραγματοποίησε σημαντικές εργασίες για τα δύο προαναφερόμενα έγγραφα. Στην προπαρασκευαστική διαδικασία έλαβαν επίσης μέρος επιπλέον εμπειρογνώμονες καθώς και σειρά επιστημονικών οργανισμών.

Σύνοψη των συμβουλών που ελήφθησαν και χρησιμοποιήθηκαν

Αναφέρθηκε η ύπαρξη ενδεχομένως σοβαρών κινδύνων με μη αντιστρεπτές συνέπειες. Διαπιστώνεται ευρεία συναίνεση όσον αφορά την ύπαρξη ανάλογων κινδύνων.

Επιτεύχθηκε ευρεία συναίνεση όσον αφορά την κλίμακα των κινδύνων που αντιμετωπίζει το θαλάσσιο περιβάλλον, που ενδέχεται να προκαλέσουν μη αντιστρεπτές και δυσανάλογες μεταβολές στα θαλάσσια οικοσυστήματα, με ευρύτατες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Στις κύριες απειλές που διαπιστώθηκε ότι αντιμετωπίζει το θαλάσσιο περιβάλλον περιλαμβάνονται οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, ο αντίκτυπος της εμπορικής αλιείας, οι πετρελαιοκηλίδες και η έκχυση πετρελαίου, η εισαγωγή αλλοθόνων ειδών, ο ευτροφισμός και η συνακόλουθη αύξηση επιβλαβών πληθυσμιακών εξάρσεων του φυτοπλαγκτού, η ρύπανση στρωμνής, η μόλυνση από επικίνδυνες ουσίες καθώς και η μικροβιολογική ρύπανση, οι απορρίψεις ραδιονουκλεϊδίων και η ηχητική ρύπανση.

Τονίστηκε ότι η αλλαγή του κλίματος και οι αλιευτικές δραστηριότητες αποτελούν δύο από τις πλέον σημαντικές πιέσεις που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Συμπερασματικά μπορεί να ειπωθεί ότι από την ανωτέρω διαδικασία προκύπτει σαφές μήνυμα ότι οι θάλασσες και οι ωκεανοί της Ευρώπης αντιμετωπίζουν σοβαρότατους κινδύνους και ότι ως εκ τούτου θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες επειγόντως για την προστασία τους, ώστε να διασφαλιστούν η μακροπρόθεσμη παραγωγικότητά τους και, κατά συνέπεια, οι οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τη θάλασσα.

Τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για να διατεθούν στο κοινό οι συμβουλές των εμπειρογνομόνων

Θα διατεθούν στο κοινό όλες οι αναλύσεις που εκτελέστηκαν κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της προτεινόμενης οδηγίας. Το καθοδηγητικό έγγραφο του ICES σχετικά με την εφαρμογή και την υλοποίηση της προσέγγισης που βασίζεται στα οικοσυστήματα έχει ήδη δημοσιευθεί από τον ICES, ενώ παράλληλα θα διατεθεί και

μέσω του ιστοτόπου της Επιτροπής. Η μελέτη του ICES σχετικά με τις θαλάσσιες περιφέρειες της ΕΕ έχει επίσης καταστεί διαθέσιμη σε όλους τους εμπλεκόμενους μέσω του συστήματος CIRCA.

- **Εκτίμηση του αντικτύπου**

Εξετάστηκαν κυρίως δύο εναλλακτικές δυνατότητες. Η πρώτη αφορούσε αυστηρά εθελοντική προσέγγιση βάσει ανακοίνωσης της Επιτροπής, η οποία να συνοψίζει μη δεσμευτικές συστάσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο είναι δυνατόν να προστατευθεί το θαλάσσιο περιβάλλον στην Ευρώπη μέσω της ανάπτυξης περιφερειακών θαλάσσιων στρατηγικών σε επίπεδο θαλάσσιων περιφερειών που θα πρέπει να ορισθούν σε επίπεδο ΕΕ.

Η δεύτερη εναλλακτική δυνατότητα που εξετάστηκε ήταν να συνδυασθεί μια ελαστική νομοθετική πράξη με μια ανακοίνωση. Η νομοθετική πράξη θα είχε τη μορφή μιας οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική η οποία μολονότι φιλόδοξη ως προς το πεδίο εφαρμογής δεν θα υιοθετούσε υπέρμετρα περιοριστικά μέσα. Δεν προβλεπόταν η θέσπιση ειδικών μέτρων διαχείρισης σε επίπεδο ΕΕ, δεδομένου ότι η οδηγία θα έπρεπε να καταστεί επιχειρησιακή και να εφαρμοστεί σε περιφερειακό επίπεδο.

Πέραν των εν λόγω δύο εναλλακτικών δυνατοτήτων, εξετάστηκε το ενδεχόμενο να μην αναληφθεί καμία δράση. Αυτό το ενδεχόμενο θεωρήθηκε σενάριο αναφοράς ως προς το οποίο αποτιμάτο το αναμενόμενο κόστος από τα προτεινόμενα μέτρα βάσει των προαναφερόμενων δύο εναλλακτικών δυνατοτήτων.

Η Επιτροπή πραγματοποίησε αξιολόγηση του αντικτύπου η οποία διατίθεται στον ιστότοπό της.

3) ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης**

Τελικός στόχος της προτεινόμενης οδηγίας είναι να επιτευχθεί η καλή κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος έως το 2021. Η προτεινόμενη οδηγία θα καθορίσει κοινούς στόχους και αρχές αποκλειστικά και μόνο σε επίπεδο ΕΕ. Η προτεινόμενη οδηγία καθιερώνει τις ευρωπαϊκές θαλάσσιες περιφέρειες ως μονάδες διαχείρισης για την εφαρμογή της. Για τα θαλάσσια ύδατα εκάστης των θαλάσσιων περιφερειών, τα κράτη μέλη θα κληθούν να αναπτύξουν θαλάσσιες στρατηγικές οι οποίες να βασίζονται στην ολοκλήρωση σειράς συγκεκριμένων βημάτων. Κατά την ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών, τα κράτη μέλη θα κληθούν να αναπτύξουν ενεργό συνεργασία μεταξύ τους καθώς και με τις αντιστοίχως εμπλεκόμενες τρίτες χώρες. Τέλος, για να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα πλαίσια που ισχύουν για ορισμένες θαλάσσιες περιφέρειες, η οδηγία προβλέπει ειδικές καταστάσεις και περιοχές για τις οποίες θεωρείται αδύνατον για ένα κράτος μέλος να επιτύχει τους φιλόδοξους περιβαλλοντικούς στόχους στο επίπεδο που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ αποτελεί την ενδεδειγμένη νομική βάση.

- **Αρχή της επικουρικότητας**

Η αρχή της επικουρικότητας ισχύει στο μέτρο που η παρούσα πρόταση δεν εμπίπτει στο πεδίο των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων της Κοινότητας.

Οι στόχοι της πρότασης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη για τον εξής λόγο (ή για τους εξής λόγους):

Το θαλάσσιο περιβάλλον δεν ακολουθεί τα υφιστάμενα γεωπολιτικά σύνορα. Είναι ως εκ φύσεως διαμεθοριακό και κατά συνέπεια απαιτεί συνεργασία και κοινές αρχές. Υπ'αυτές τις συνθήκες, είναι καταδικασμένη κάθε προσπάθεια να αντιμετωπισθεί το θαλάσσιο περιβάλλον αποκλειστικά και μόνο σε εθνικό επίπεδο.

Τα κράτη μέλη που γειτονεύουν με κάποια θαλάσσια περιοχή θα μπορούσαν να καταλήξουν σε διαφορετικά συμπεράσματα όσον αφορά τις προσεγγίσεις, τις διαγνώσεις και τα προγράμματα των μέτρων που θα πρέπει να διαμορφωθούν, ανεξάρτητα από την ενότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Τα κράτη μέλη μπορεί να κινηθούν προς διαφορετικές ή ακόμη και αντιφατικές κατευθύνσεις, με διαφορετικές προθεσμίες για την ανάληψη της επιβεβλημένης δράσης, με συνέπεια η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος να αποδειχθεί αναποτελεσματική.

Το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι να μην επιτευχθεί καμία βελτίωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Τοιούτοτρόπως θα μπορούσε να μειωθεί ουσιαστικά η δυνατότητα των ωκεανών να απορροφούν τις νέες πιέσεις που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον, π.χ. λόγω της αλλαγής του κλίματος ή της κλιμάκωσης των ναυτιλιακών μεταφορών.

Η κοινοτική δράση αναμένεται να επιτρέψει την καλύτερη επίτευξη των στόχων της πρότασης για τους εξής λόγους.

Με την πρόταση θα καθιερωθεί ένα κοινό πλαίσιο για την ΕΕ εντός του οποίου θα καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων θεσπίζοντας παράλληλα κοινές αρχές και προσεγγίσεις για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος ανά την Ευρώπη.

Αν και πολλά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αναπτύξει εθνικά μέτρα για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και συνεργάζονται ενεργώς στο πλαίσιο των αντιστοιχών διεθνών συμφωνιών, η επίτευξη προόδου έχει παρεμποδιστεί επειδή τα εθνικά μέτρα δεν επηρεάζουν τις δραστηριότητες άλλων χωρών που συνορεύουν με αυτά σε κάποια θαλάσσια περιοχή καθώς και επειδή η διεθνής συνεργασία, ιδίως στο πλαίσιο των περιφερειακών θαλάσσιων συμβάσεων, οδήγησε σε ανάμεικτα αποτελέσματα λόγω της έλλειψης μηχανισμών επιβολής και ελέγχου της αντίστοιχης νομοθεσίας εκ μέρους των ως άνω οργανισμών.

Η προτεινόμενη νομοθετική πράξη αφορά αποκλειστικά και μόνο αυτό που δεν μπορούν να επιτύχουν ικανοποιητικά τα κράτη μέλη χωριστά, δηλαδή την καθιέρωση ενιαίου πλαισίου για ολόκληρη την ΕΕ, μέσω του οποίου να είναι δυνατή η αποτελεσματικότερη προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Δεν θα καθοριστούν σε επίπεδο ΕΕ οι λεπτομερείς στόχοι και τα διαχειριστικά μέτρα που απαιτούνται για να επιτευχθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση σε εκάστη θαλάσσια περιφέρεια της

Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση ανταποκρίνεται στην αρχή της επικουρικότητας

- **Η αρχή της αναλογικότητας**

Η πρόταση ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας για τους κατωτέρω λόγους.

Το προτεινόμενο νομοθετικό μέσο έχει τη μορφή οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική. Αφήνονται μεγάλα περιθώρια για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο, καθώς και για τον περιφερειακό συντονισμό. Η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων σε περιφερειακό επίπεδο και ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των απαιτούμενων μέτρων για την επίτευξη των ως άνω στόχων και, ως εκ τούτου, της ικανοποιητικής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στα ευρωπαϊκά ύδατα υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εντός εκάστης των θαλάσσιων περιφερειών επαφίενται αποκλειστικά και μόνο στα κράτη μέλη.

Η διοικητική επιβάρυνση συνεπεία της προτεινόμενης οδηγίας υπολογίστηκε σε περίπου 90 εκατ. € ετησίως για το σύνολο της ΕΕ κατά τα πρώτα δύο έτη και σε 70 εκατ. € μετά από την εν λόγω περίοδο. Εξάλλου αναμένεται να συντελεστεί σοβαρή πρόοδος στον τομέα της αποτελεσματικότητας, επειδή θα αποφεύγονται οι περιττές επαναλήψεις προσπαθειών στον τομέα της παρακολούθησης και της αξιολόγησης.

Θα υπάρξουν δαπάνες εφαρμογής συνεπεία των προγραμμάτων για τη λήψη μέτρων σε περιφερειακό επίπεδο. Προβλέπεται η διενέργεια αναλυτικών αξιολογήσεων του αντικτύπου των προγραμμάτων των μέτρων που θα διαμορφώσουν τα κράτη μέλη ώστε να εξασφαλίζεται η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων με το ελάχιστο δυνατό κόστος.

Από την αξιολόγηση του αντικτύπου προκύπτει ότι μολονότι βραχυπρόθεσμα ενδέχεται να υπάρξει σοβαρό κοινωνικό και οικονομικό κόστος, μέσο- και μακροπρόθεσμα τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά οφέλη θα υπερκαλύψουν κατά πολύ το προαναφερόμενο κόστος.

- **Επιλογή μέσων**

Προτεινόμενα μέσα: η οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική.

Άλλα μέσα δεν θα ήταν ενδεδειγμένα για τους εξής λόγους:

Η ανάπτυξη ενός περιοριστικού νομοθετικού μέσου (με τη μορφή κανονισμού ή αυστηρότερης οδηγίας) θα μπορούσε να αποτελέσει εναλλακτική λύση. Ωστόσο, ένας κανονισμός ή μια αυστηρότερη οδηγία θα είχαν ως αποτέλεσμα να αγνοηθεί η ποικιλία των παρατηρούμενων συνθηκών και αναγκών ανά την Ευρωπαϊκή Ένωση σε ό,τι αφορά το θαλάσσιο περιβάλλον, μη επιτρέποντας στα κράτη μέλη να προβούν σε επιλογές όσον αφορά την αντίστοιχη πολιτική για την εφαρμογή τους σε περιφερειακό επίπεδο. Ως εκ τούτου, δεν προτιμήθηκε η ως άνω προσέγγιση. Άλλη εναλλακτική λύση θα ήταν να εκδοθεί σύσταση η οποία να σκιαγραφεί τα μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν για την εφαρμογή της θαλάσσιας στρατηγικής σε περιφερειακό επίπεδο. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι συστάσεις στερούνται δεσμευτικής ισχύος, δεν θα υπήρχε

καμία εγγύηση ότι τα κράτη μέλη θα μεριμνούσαν όντως για την αυστηρή εφαρμογή της. Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη εναλλακτική λύση απορρίφθηκε.

Τρίτη εναλλακτική λύση θα μπορούσε να αποτελέσει η έγκριση απόφασης, η οποία να είναι συνολικά δεσμευτική για τον περιορισμένο αριθμό των κρατών μελών στα οποία θα απευθυνόταν. Ωστόσο, δεδομένου ότι 20 από τα 25 κράτη μέλη είναι ναυτιλιακές χώρες και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι προβλεπόμενες διευρύνσεις αναμένεται να οδηγήσουν σε περαιτέρω κλιμάκωση της εν λόγω τάσης, σημειώνοντας δε παράλληλα ότι η αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος προϋποθέτει επίσης τη συμμετοχή ηπειρωτικών κρατών στην υδρολογική λεκάνη των περιφερειακών θαλασσών, κρίθηκε άστοχο να υπάρξουν αποκλειστικά και μόνο περιορισμένοι αριθμητικά αποδέκτες ανάλογης απόφασης. Τέλος, κάθε απόφαση δεν θα εξασφάλιζε την απαραίτητη ευελιξία όσον αφορά την εφαρμογή της, δεδομένου ότι είναι δεσμευτική στο σύνολό της.

4) ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν θα έχει καμία συνέπεια για τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

5) ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- **Ρήτρα επανεξέτασης/αναθεώρησης/προθεσμίας**

Η πρόταση περιλαμβάνει ρήτρα επανεξέτασης.

- **Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος**

Η προτεινόμενη πράξη αφορά θέμα του ΕΟΧ και κατά συνέπεια θα πρέπει να διευρυνθεί ώστε να καλύπτει τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**περί θεσπίσεως πλαισίου για κοινοτική δράση στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον
(Οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής¹,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών³,

ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης⁴,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί πολύτιμη κληρονομιά που επιβάλλεται να προστατεύεται, να αποκαθίσταται και να αντιμετωπίζεται ανάλογα, ώστε τελικά να εξασφαλίζεται η ύπαρξη βιολογικά ποικίλων και δυναμικών ωκεανών και θαλασσών που να είναι ασφαλείς, καθαροί, υγιείς και παραγωγικοί.
- (2) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2002 για τη θέσπιση του Έκτου Κοινοτικού Προγράμματος Δράσης για το Περιβάλλον, επιβάλλεται να διαμορφωθεί θεματική στρατηγική για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, εντός τριών ετών από την έγκριση του εν λόγω προγράμματος, με γενικό στόχο την προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

¹ ΕΕ C της , σ. .

² ΕΕ C της , σ. .

³ ΕΕ C της , σ. .

⁴ ΕΕ C της , σ. .

- (3) Για να επιτευχθεί η προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και η διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, επιβάλλεται να αποδοθεί προτεραιότητα στην επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας, στη συνέχιση της προστασίας και της διαφύλαξης του εν λόγω περιβάλλοντος και στην εξασφάλιση της πρόληψης κάθε πιθανής συνακόλουθης υποβάθμισης.
- (4) Για να επιτευχθούν οι ως άνω στόχοι, απαιτείται διαφανές και συνεπές νομοθετικό πλαίσιο που να προσφέρεται συνολικά για την ανάληψη δράσης και να επιτρέπει το συντονισμό των επιμέρους ενεργειών, ενώ παράλληλα θα συνάδει και θα ολοκληρώνεται αρμονικά με τη δράση που αναλαμβάνεται βάσει της υπόλοιπης κοινοτικής νομοθεσίας καθώς και των διεθνών συμφωνιών.
- (5) Λόγω της ποικιλίας των συνθηκών, των προβλημάτων και των αναγκών των επιμέρους θαλάσσιων περιφερειών που απαρτίζουν το θαλάσσιο περιβάλλον της Κοινότητας, απαιτούνται διαφορετικές και εξειδικευμένες λύσεις. Η εν λόγω ποικιλία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την προπαρασκευή, το σχεδιασμό και την εκτέλεση των μέτρων που χρησιμοποιούνται για να επιτευχθεί η καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας στο πλαίσιο των θαλάσσιων περιφερειών και υποπεριφερειών.
- (6) Ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμο έκαστο των κρατών μελών να αναπτύξει θαλάσσια στρατηγική για τα ευρωπαϊκά του ύδατα, η οποία αν και θα προσιδιάζει στα οικεία του ύδατα, πρέπει να αντανακλά και τις συνολικές προοπτικές της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας. Κορύφωση των θαλάσσιων στρατηγικών επιβάλλεται να αποτελεί η εκτέλεση προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη ικανοποιητικής περιβαλλοντικής κατάστασης.
- (7) Λόγω του διαμεθοριακού χαρακτήρα του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών επιβάλλεται να συντονίζεται για εκάστη θαλάσσια περιφέρεια. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη μοιράζονται τις θαλάσσιες περιφέρειες τόσο με άλλα κράτη μέλη όσο και με τρίτες χώρες, επιβάλλεται να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλίζουν το στενότερο δυνατό συντονισμό με όλα τα άλλα εμπλεκόμενα κράτη μέλη καθώς και τις άλλες εμπλεκόμενες χώρες. Όπου είναι πρακτικώς δυνατό και ενδεδειγμένο, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι υφιστάμενες θεσμικές δομές που έχουν καθιερωθεί για τις θαλάσσιες περιφέρειες, με στόχο να εξασφαλιστεί ο προαναφερόμενος συντονισμός.
- (8) Δεδομένου ότι είναι απαραίτητο να αναληφθεί δράση σε διεθνές επίπεδο για την επίτευξη των εν λόγω στόχων, η παρούσα οδηγία αναμένεται να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της συμβολής της Κοινότητας στην εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών.
- (9) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συγκαταλέγονται στα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/392/EK του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1998 για τη σύναψη, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και της Συμφωνίας, της 28ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την

εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης⁵). Ως εκ τούτου, στην παρούσα οδηγία επιβάλλεται να ληφθούν δεόντως υπόψη οι υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη βάσει των προαναφερόμενων συμφωνιών.

- (10) Η παρούσα οδηγία πρέπει επίσης να ευθυγραμμίζεται προς τη θέση που υποστηρίζει ένθερμα η Κοινότητα, στο πλαίσιο της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα⁶, όσον αφορά την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, εξασφαλίζοντας τη διατηρήσιμη και αειφόρο χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας καθώς και τη θέση της Κοινότητας σε ό,τι αφορά τη δημιουργία ενός παγκόσμιου δικτύου θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Επιπλέον, αναμένεται να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της Έβδομης Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα (CBD/COP7), η οποία ενέκρινε αναλυτικό πρόγραμμα εργασιών για τη θαλάσσια και την παράκτια βιοποικιλότητα με σειρά στόχων, σκοπών και δραστηριοτήτων για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να εξασφαλισθεί η δυνατότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να υποστηρίζουν την παροχή αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και πρόγραμμα εργασίας για τις προστατευόμενες περιοχές με στόχο την καθιέρωση και τη διατήρηση οικολογικά αντιπροσωπευτικών εθνικών και περιφερειακών συστημάτων θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Ιδιαίτερα σημαντική συμβολή στη διαδικασία αυτή θα εξασφαλισθεί με τη συμμερφωση των κρατών μελών προς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει για το χαρακτηρισμό των τόπων του Natura 2000 βάσει της οδηγίας για τους οικοτόπους (τα οικολογικά ενδιαιτήματα).
- (11) Η παρούσα οδηγία αναμένεται να συμβάλει στην εκπλήρωση των σημαντικών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων σχετικά με την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση, τις οποίες έχουν αναλάβει η Κοινότητα και τα κράτη μέλη βάσει των κάτωθι διεθνών συμφωνιών: Σύμβαση για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος της Περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας, που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/157/EK⁷) του Συμβουλίου, Σύμβαση για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/249/EK⁸) του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του νέου παραρτήματος V αυτής σχετικά με την Προστασία και τη Διατήρηση των Οικοσυστημάτων και της Βιοποικιλότητας της Ναυτιλιακής Περιοχής και του αντιστοίχου προσαρτήματος III, που εγκρίθηκε με την απόφαση 2000/340/EK⁹) του Συμβουλίου, και Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση, όπως τροποποιήθηκε το 1995 και εγκρίθηκε με την απόφαση 77/585/ΕΟΚ¹⁰) του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του πρωτοκόλλου της για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση από Χερσαίες Πηγές, που εγκρίθηκε με την απόφαση 83/101/ΕΟΚ¹¹) του Συμβουλίου.

⁵ EE L 179 της 23.6.1998, σ. 1.

⁶ 93/626/EK, 25.10.1993, EE L 309, 13.12.1993, σ. 1-20

⁷ EE L 73 της 16.3.1994, σ.19.

⁸ EE L 104 της 3.4.1998, σ. 1.

⁹ EE L 118 της 8.5.2000, σ. 44.

¹⁰ EE L 240 της 19.9.1977, σ. 1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 99/802/EK (EE L 322 της 14.12.1999).

¹¹ EE L 67 της 12.3.1983, σ. 1.

- (12) Δεδομένου ότι τα προγράμματα μέτρων που εκτελούνται βάσει των θαλάσσιων στρατηγικών θα είναι αποτελεσματικά αποκλειστικά και μόνο εφόσον έχουν διαμορφωθεί βάσει αξιόπιστων γνώσεων όσον αφορά την κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος κάποιας συγκεκριμένης περιοχής και είναι κατά το δυνατόν προσαρμοσμένα στις ανάγκες των οικείων υδάτων εκάστου κράτους μέλους στο πλαίσιο των γενικών προοπτικών της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας, είναι ανάγκη να προβλέπεται η προπαρασκευή, σε εθνικό επίπεδο, κατάλληλου πλαισίου για τη διαμόρφωση ενημερωμένης πολιτικής.
- (13) Ως πρώτο βήμα της εν λόγω προπαρασκευής, τα κράτη μέλη της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας οφείλουν να διενεργούν αναλύσεις των χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων τους, εντοπίζοντας τις δεσπόζουσες πιέσεις και επιπτώσεις στα εν λόγω ύδατα, την οικονομική και κοινωνική τους χρήση καθώς και το κόστος της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.
- (14) Βάσει ανάλογων αναλύσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει εν συνεχεία να καθορίσουν για τα ευρωπαϊκά ύδατα ποια είναι η δέσμη των ιδιοτήτων που χαρακτηρίζουν την καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Προς τούτο, πρέπει να προβλέπονται γενικοί παράγοντες ποιοτικής περιγραφής, ήτοι τα λεπτομερή κριτήρια και πρότυπα που θα πρέπει στο άμεσο μέλλον να διαμορφώσει η Επιτροπή με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκομένων μερών.
- (15) Το επόμενο βήμα για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να είναι η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων και προγραμμάτων παρακολούθησης για συνεχή αξιολόγηση, που να επιτρέπουν την αξιολόγηση της κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων σε τακτά χρονικά διαστήματα.
- (16) Βάσει των ως άνω πλαισίων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν και να υλοποιήσουν προγράμματα μέτρων με σκοπό την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων, τα οποία παράλληλα συνάδουν προς τις ισχύουσες κοινοτικές και διεθνείς απαιτήσεις και τις ανάγκες της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας.
- (17) Μολονότι είναι σκόπιμο, δεδομένης της απαιτούμενης ακρίβειας εστίασης, τα εν λόγω βήματα να εκτελεστούν από τα κράτη μέλη, είναι καθοριστικής σημασίας, για να εξασφαλισθεί η συνοχή των ενεργειών που αναλαμβάνονται ανά την Κοινότητα συνολικά και σε σχέση με τις δεσμεύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, το προπαρασκευαστικό πλαίσιο και τα προγράμματα μέτρων να προϋποθέτουν την έγκριση της Επιτροπής.
- (18) Για λόγους δικαιοσύνης και εφικτού, κρίνεται ενδεδειγμένο να προβλεφθεί πώς θα αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις αντικειμενικής αδυναμίας κράτους μέλους να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται στο προβλεπόμενο επίπεδο φιλοδοξίας.
- (19) Στο πλαίσιο αυτό, είναι απαραίτητο να υπάρξουν προβλέψεις για δύο τύπους ειδικών περιπτώσεων. Ο πρώτος αφορά την κατάσταση κατά την οποία διαπιστώνεται ότι ένα κράτος μέλος είναι αδύνατο να ανταποκριθεί στους περιβαλλοντικούς στόχους του λόγω των ενεργειών ή της αδράνειας άλλης χώρας, φυσικών αιτιών, *ανωτέρας βίας*, ή λόγω ίδιων ενεργειών για λόγους δημοσίου συμφέροντος που θεωρήθηκαν σημαντικότεροι των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Σε ανάλογες

περιπτώσεις κρίνεται σκόπιμο να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να λαμβάνουν *ad hoc* μέτρα εκτός των αντιστοίχων προγραμμάτων τους. Τα εν λόγω *ad hoc* μέτρα θα πρέπει να εξασφαλίζουν την πρόληψη κάθε περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θιγόμενων θαλάσσιων υδάτων κατά τρόπο που να περιορίζεται ο αρνητικός αντίκτυπος στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια.

- (20) Ο δεύτερος τύπος ειδικής περίπτωσης αφορά την κατάσταση κατά την οποία ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι μολονότι ένα θέμα έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων του, ή ακόμη και για ολόκληρη την αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια, δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο. Σε ανάλογες περιπτώσεις πρέπει να προβλέπεται η ενημέρωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της υποβολής προγραμμάτων μέτρων.
- (21) Ωστόσο, είναι απαραίτητο η προβλεπόμενη ελαστικότητα για τις ειδικές περιπτώσεις να ελέγχεται σε κοινοτικό επίπεδο. Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ειδικών περιπτώσεων, κρίνεται κατά συνέπεια σκόπιμο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης που πραγματοποιεί η Επιτροπή πριν από την έγκριση του προγράμματος μέτρων, να εξετάζεται δεόντως η αποτελεσματικότητα τυχόν μέτρων *ad hoc*. Επιπλέον, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κράτος μέλος αναφέρεται σε ενέργειες που αναλήφθηκαν για λόγους επιτακτικής ανάγκης δημοσίου συμφέροντος, η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίζει ότι τυχόν συνακόλουθες τροποποιήσεις ή μεταβολές του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν θα πρέπει να αποκλείουν ή να θέτουν σε κίνδυνο οριστικά και αμετάκλητα την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην υπόψη θαλάσσια περιφέρεια.
- (22) Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία ειδικών περιπτώσεων, η Επιτροπή οφείλει, πριν από την έγκριση του προγράμματος μέτρων, να εξετάζει την εγκυρότητα των απόψεων που υποστηρίζει το αντίστοιχο κράτος μέλος, ήτοι κατά πόσον καθίσταται όντως αναγκαία η ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο επειδή είναι αντικειμενικά αδύνατον να επαρκέσουν τα λαμβανόμενα εθνικά μέτρα.
- (23) Λαμβάνοντας υπόψη το δυναμικό χαρακτήρα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και τις φυσικές τους διακυμάνσεις, και συνεκτιμώντας το γεγονός ότι οι πιέσεις και οι επιπτώσεις που υφίστανται ποικίλλουν συναρτήσει της εξέλιξης των επιμέρους μοντέλων ανθρώπινης δραστηριότητας και των συνεπειών της μεταβολής του κλίματος, είναι καθοριστικής σημασίας να αναγνωριστεί ότι ο ορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης είναι δυναμικός και ελαστικός και ότι επιβάλλεται να αναπροσαρμόζεται με την πάροδο του χρόνου. Ως εκ τούτου, θεωρείται σκόπιμο η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος να είναι ελαστική και προσαρμοστική. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να προβλέπεται η τακτική επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.
- (24) Είναι επίσης αναγκαίο να προβλέπεται η δημοσίευση των προγραμμάτων μέτρων και των επικαιροποιήσεων αυτών, καθώς και η σύνταξη ενδιάμεσων εκθέσεων που να υποβάλλονται στην Επιτροπή και να περιγράφουν την πρόοδο εφαρμογής του προγράμματος.
- (25) Για να εξασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η κοινοποίηση διάφορων στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντιστοίχων επικαιροποιήσεών τους καθώς και, κατόπιν διατύπωσης σχετικού

αιτήματος, αντίστοιχων εγγράφων αναφοράς και πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάστρωση των θαλάσσιων στρατηγικών.

- (26) Είναι ενδεδειγμένο η Επιτροπή να υποβάλει την πρώτη έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και, οπωσδήποτε, έως το 2021 το αργότερο. Οι εκθέσεις που εν συνεχεία θα συντάσσει η Επιτροπή επιβάλλεται να δημοσιεύονται ανά εξαετία.
- (27) Πρέπει να προβλέπεται η έγκριση των προσαρμογών των προτύπων για την αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, της παρακολούθησης, των περιβαλλοντικών στόχων και των τεχνικών δελτίων διαβίβασης και επεξεργασίας δεδομένων, ώστε να συμφωνούν με την οδηγία¹².
- (28) Τα ρυθμιστικά μέτρα για τη διαχείριση των αλιευμάτων δεν αντιμετωπίζονται στην παρούσα οδηγία, επειδή επιτρέπεται να λαμβάνονται αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής βάσει επιστημονικών τεκμηρίων όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής¹³. Ο έλεγχος των αποβλήτων και των εκπομπών λόγω χρήσης ραδιενεργών υλικών διέπεται από τα άρθρα 30 και 31 της συνθήκης ΕΚΑΕ και ως εκ τούτου δεν αντιμετωπίζεται στην παρούσα οδηγία.
- (29) Δεδομένου ότι οι στόχοι των προς ανάληψη δράσεων είναι ανέφικτοι σε επίπεδο κρατών μελών και ότι λόγω κλίμακας ή επιπτώσεων της εκάστοτε δράσης μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Διαπιστώνεται επίσης ότι η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα απαραίτητα για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων και ως εκ τούτου είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή ορίζεται στο προαναφερόμενο άρθρο.
- (30) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδιαίτερα στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν προκειμένω, επιδιώκεται ιδίως να προαχθεί η ενσωμάτωση στις κοινοτικές πολιτικές ενός υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας καθώς και η βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος σύμφωνα με την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης όπως ορίζεται στο άρθρο 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (31) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας επιβάλλεται να εγκρίνονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28^{ης} Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή¹⁴,

¹² [insert reference to INSPIRE Directive once adopted](#)

¹³ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

¹⁴ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Κεφάλαιο I Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1 *Θέμα*

Η παρούσα οδηγία καθιερώνει πλαίσιο για την ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον [το αργότερο έως το έτος 2021], καθώς και τη συνεχή προστασία, τη διαφύλαξη και την πρόληψη κάθε υποβάθμισής του εν λόγω περιβάλλοντος.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διαδικασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς φυσιολογικούς, γεωγραφικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων των οφειλόμενων σε ανθρώπινες δραστηριότητες στην αντίστοιχη περιοχή.

Άρθρο 2 *Πεδίο εφαρμογής*

Η παρούσα οδηγία ισχύει για όλα τα ευρωπαϊκά ύδατα στην θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, μέχρι τα όρια της περιοχής που καλύπτει η εθνική κυριαρχία ή η δικαιοδοσία των κρατών μελών συμπεριλαμβανομένου του βυθού των ως άνω υδάτων και του υπεδάφους. Τα εν λόγω ύδατα εν συνεχεία αναφέρονται ως «ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα».

Άρθρο 3 *Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές*

1. Τα κράτη μέλη, κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επωμίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, λαμβάνουν δεόντως υπόψη ότι τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα αποτελούν συστατικό στοιχείο των κάτωθι θαλάσσιων περιφερειών:
 - (α) της Βαλτικής Θάλασσας·
 - (β) του Βορειοανατολικού Ατλαντικού Ωκεανού·
 - (γ) της Μεσογείου Θαλάσσης.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται, για να λάβουν υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας επιμέρους περιοχής, να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία αναφερόμενα σε υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υδάτων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, εφόσον η οροθέτηση ανάλογων υποδιαιρέσεων συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριφέρειες:
 - (α) στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό:

- (i) την ευρύτερη Βόρεια Θάλασσα, συμπεριλαμβανομένου του Kattegat, του διαύλου της Μάγχης, των θαλάσσιων υδάτων που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του Βελγίου, της Δανίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, των Κάτω Χωρών, της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου·
 - (ii) στις Κελτικές Θάλασσες, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου·
 - (iii) στον Βισκαϊκό Κόλπο και στην Ιβηρική Ακτή, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας, της Πορτογαλίας και της Ισπανίας·
 - (iv) στον Ατλαντικό Ωκεανό, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Πορτογαλίας γύρω από τις Νήσους Αζόρες και Μαδέρα καθώς και της Ισπανίας γύρω από τις Κανάριες Νήσους·
- (β) στη Μεσόγειο Θάλασσα:
- (i) στη Δυτική Μεσόγειο Θάλασσα, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ισπανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας·
 - (ii) στην Αδριατική Θάλασσα, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ιταλίας και της Σλοβενίας·
 - (iii) στο Ιόνιο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας, της Ιταλίας και της Μάλτας·
 - (iv) στο Αιγαίο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας και της Κύπρου.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε υποδιαίρεση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 23 παράγραφος 1.

Άρθρο 4 *Θαλάσσιες στρατηγικές*

Έκαστο κράτος μέλος καταστρώνει, όσον αφορά την αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια, θαλάσσια στρατηγική για τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατά του σύμφωνα με το κατωτέρω σχέδιο δράσης:

- (α) Προετοιμασία:
- (i) αρχική εκτίμηση, η οποία πρέπει να ολοκληρωθεί έως [4 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], της επικρατούσας περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 7·

- (ii) καθορισμός, που πρέπει να ολοκληρωθεί έως [4 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1.
 - (iii) θέσπιση, έως [5 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], σειράς περιβαλλοντικών στόχων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.
 - (iv) θέσπιση και υλοποίηση, έως [6 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], εκτός των περιπτώσεων για τις οποίες υφίστανται διαφορετικές προβλέψεις στην αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική επικαιροποίηση των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.
- (β) Προγράμματα μέτρων:
- (i) κατάρτιση, το αργότερο έως το 2016, προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφοι 1, 2 και 3.
 - (ii) έναρξη της επιχειρησιακής λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στο στοιχείο (i) το αργότερο έως το 2018 σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 6.

Άρθρο 5

Συντονισμός και συνεργασία

1. Τα κράτη μέλη που διαθέτουν θαλάσσια ύδατα εντός της ίδιας θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας συντονίζουν τις ενέργειές των για να επιτευχθούν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας.

Εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις ήδη καθιερωμένες θεσμικές δομές της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας.
2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια εντός εκάστης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας για να συντονίζουν τις ενέργειές των με τρίτες χώρες που διαθέτουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας.

Στο εν λόγω πλαίσιο, τα κράτη μέλη βασίζονται κατά το δυνατόν σε υφιστάμενα προγράμματα και δραστηριότητες που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 6

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη, μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 23 παράγραφος 1, ορίζουν για εκάστη θαλάσσια περιφέρεια την αρμόδια αρχή για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σε ό,τι αφορά τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατά τους.

Εντός έξι μηνών από την προαναφερόμενη ημερομηνία, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών που έχουν ορίσει καθώς και τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.

Παράλληλα, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων εθνικών αρχών όλων των αντίστοιχων διεθνών φορέων στους οποίους συμμετέχουν.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1 εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει ανάλογη μεταβολή.

Κεφάλαιο II

Θαλάσσιες στρατηγικές: Προετοιμασία

Άρθρο 7 *Εκτίμηση*

1. Τα κράτη μέλη διενεργούν αρχική εκτίμηση των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων τους η οποία μεταξύ άλλων καλύπτει τα εξής:
 - (α) ανάλυση των βασικών χαρακτηριστικών και της επικρατούσας περιβαλλοντικής κατάστασης στα εν λόγω ύδατα βάσει του μη εξαντλητικού καταλόγου στοιχείων του πίνακα 1 του παραρτήματος II, η οποία καλύπτει τα είδη των οικολογικών ενδιατημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία·
 - (β) ανάλυση των κυρίαρχων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανόμενης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στα χαρακτηριστικά και την περιβαλλοντική κατάσταση των ως άνω υδάτων βάσει του μη εξαντλητικού καταλόγου στοιχείων που αναφέρονται στον πίνακα 2 του παραρτήματος II, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις·
 - (γ) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.
2. Οι αναλύσεις που αναφέρονται στην ως άνω παράγραφο 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και εγχώρια ύδατα τα οποία καλύπτονται από τις διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ώστε να προκύπτει καθολική εκτίμηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 8 *Καθορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης*

1. Συναρτήσει της αρχικής εκτίμησης η οποία διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη ορίζουν για τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα και όσον αφορά εκάστη των εμπλεκόμενων θαλάσσιων περιφερειών, δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των γενικών

χαρακτηριστικών ποιοτικής περιγραφής, των κριτηρίων και των προτύπων που προβλέπονται στην παράγραφο 3.

Προς τούτο λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται το παράρτημα II και ιδίως τις κατηγορίες οικολογικών ενδιατημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τη διενεργηθείσα εκτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, καθώς και όσα ορίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την ολοκλήρωση των τελευταίων.
3. Η Επιτροπή, μετά από διαπραγματεύσεις με όλα τα εμπλεκόμενα μέρη και το αργότερο έως τις [2 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος], καθορίζει σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο [22 παράγραφος 2] και βάσει του παραρτήματος II, τα γενικά χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής, τα λεπτομερή κριτήρια και τα πρότυπα αναγνώρισης της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Άρθρο 9

Θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων

1. Βάσει της αρχικής εκτίμησης η οποία διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν για εκάστη των θαλάσσιων περιφερειών αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών για όλα τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατά τους, λαμβάνοντας υπόψη τον μη εξαντλητικό κατάλογο χαρακτηριστικών του παραρτήματος III.

Κατά την εκπόνηση των εν λόγω στόχων και δεικτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών στόχων που έχουν ορισθεί σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο όσον αφορά τα εν λόγω ύδατα.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους περιβαλλοντικούς στόχους στην Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες μετά τη θέσπισή τους.

Άρθρο 10

Θέσπιση προγραμμάτων παρακολούθησης

1. Βάσει της αρχικής εκτίμησης που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διαμορφώνουν και υλοποιούν συντονισμένα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων τους συναρτήσει των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα II και IV και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9.

Τα εν λόγω προγράμματα πρέπει να είναι συνεπή εντός των θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών και να βασίζονται στις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης που ορίζονται από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τα προγράμματα παρακολούθησης στην Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες μετά τη θέσπισή τους.
3. Εφόσον είναι σκόπιμο, η Επιτροπή, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο [22 παράγραφος 2], εγκρίνει προδιαγραφές και τυποποιημένες μεθόδους παρακολούθησης και εκτίμησης που λαμβάνουν υπόψη τις ήδη υφιστάμενες δεσμεύσεις και εξασφαλίζουν τη συγκρισιμότητα μεταξύ των αποτελεσμάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης.

Άρθρο 11 *Έγκριση*

Βάσει των κοινοποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 8 παράγραφος 2, το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 10 παράγραφος 2, η Επιτροπή αξιολογεί για κάθε θαλάσσια περιφέρεια και κράτος μέλος κατά πόσον τα κοινοποιηθέντα στοιχεία συνιστούν πλαίσιο που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Κατά τις εν λόγω εκτιμήσεις, η Επιτροπή εξετάζει τη συνέπεια των πλαισίων εντός των επιμέρους θαλάσσιων περιφερειών και ανά την Κοινότητα.

Για τους σκοπούς της εκτίμησης, η Επιτροπή δύναται να καλεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη να παράσχουν τις συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι ενδεχομένως απαραίτητες για να καταλήξει σε απόφαση.

Εντός έξι μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης των προγραμμάτων παρακολούθησης που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 10, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει, για οποιοδήποτε εκ των κρατών μελών, απόρριψη του πλαισίου ή στοιχείου αυτού, εάν θεωρήσει ότι δεν συμμορφώνεται προς την παρούσα οδηγία.

Κεφάλαιο III **Θαλάσσιες στρατηγικές: Προγράμματα μέτρων**

Άρθρο 12 *Προγράμματα μέτρων*

1. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν για εκάστη θαλάσσια περιφέρεια στα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατά τους, τα μέτρα που επιβάλλεται να ληφθούν για να επιτευχθεί η καλή περιβαλλοντική κατάσταση όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

Τα εν λόγω μέτρα εκπονούνται βάσει της αρχικής εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο παράρτημα V.

2. Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν τα μέτρα που εκπονούνται δυνάμει της παραγράφου 1 σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα που απαιτούνται από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία ή από αντίστοιχες διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη αποδίδουν τη δέουσα σημασία στην αειφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, ενώ παράλληλα διενεργούν εκτιμήσεις του αντικτύπου, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών αναλύσεων οικονομικής αποδοτικότητας, πριν από την εισαγωγή οιασδήποτε νέου μέτρου.

4. Τα κράτη μέλη αναφέρουν στα προγράμματα μέτρων τους πώς εφαρμόζονται τα μέτρα και πώς αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.
5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή καθώς και οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος σχετικά με τα προγράμματα μέτρων, εντός τριών μηνών από την ολοκλήρωσή τους.
6. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 15, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα προγράμματα καθίστανται επιχειρησιακά εντός δύο ετών από την ολοκλήρωσή τους.

Άρθρο 13 *Ειδικές περιοχές*

1. Εφόσον ένα κράτος μέλος χαρακτηρίσει μια περιοχή των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων του όπου, λόγω οποιουδήποτε από τους κατωτέρω λόγους, είναι αδύνατο να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι με μέτρα τα οποία λαμβάνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος, οφείλει να προσδιορίσει επακριβώς την εν λόγω περιοχή στο πρόγραμμα μέτρων του και να παράσχει στην Επιτροπή τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να τεκμηριώσει την άποψή του:

(α) δράση ή αδράνεια εκ μέρους άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας·

(β) φυσικές αιτίες ή *ανωτέρα βία*·

(γ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος που είναι σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Ωστόσο, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα *ad hoc* για την πρόληψη οιασδήποτε περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θιγόμενων θαλάσσιων υδάτων και για το μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια.

2. Στην περίπτωση που καλύπτει το εδάφιο (γ) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι τροποποιήσεις ή οι μεταβολές να μην αποκλείουν ή θέτουν σε κίνδυνο οριστικά και αμετάκλητα την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια.
3. Τα μέτρα *ad hoc* που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 αποτελούν συστατικό στοιχείο του προγράμματος μέτρων.

Άρθρο 14
Ενημέρωση

Όταν ένα κράτος μέλος εντοπίζει θέμα το οποίο έχει αντίκτυπο στην περιβαλλοντική κατάσταση των ευρωπαϊκών θαλάσσιων υδάτων του και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά και παρέχει τις απαραίτητες αποδείξεις για να τεκμηριώσει την άποψή του.

Άρθρο 15
Έγκριση

Βάσει των κοινοποιήσεων των προγραμμάτων μέτρων που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 5, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο σε κάθε κράτος μέλος τα κοινοποιημένα προγράμματα συνιστούν το ενδεδειγμένο μέσο για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 1.

Κατά τη διενέργεια αναλόγων εκτιμήσεων, η Επιτροπή εξετάζει τη συνέπεια των προγραμμάτων μέτρων ανά την Κοινότητα.

Για τους σκοπούς της εκτίμησης, η Επιτροπή δύναται να καλέσει το οικείο κράτος μέλος να παράσχει κάθε συμπληρωματική πληροφορία που της είναι απαραίτητη για να καταλήξει σε απόφαση.

Εντός έξι μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης των προγραμμάτων μέτρων, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει, για οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη, να απορρίψει ένα πρόγραμμα ή πτυχή του εφόσον κρίνει ότι δεν συμμορφώνεται προς την παρούσα οδηγία.

Κεφάλαιο IV

Επικαιροποίηση, εκθέσεις και ενημέρωση του κοινού

Άρθρο 16
Επικαιροποίηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών των θαλάσσιων περιφερειών.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τα εξής στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών τους κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:
 - (α) την αρχική εκτίμηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 παράγραφος 1, αντιστοίχως·
 - (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 1·
 - (γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1·

- (δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2.
3. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις λόγω των διενεργούμενων επανεξετάσεων βάσει της παραγράφου 2, διαβιβάζονται στην Επιτροπή και σε κάθε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος εντός τριών μηνών από τη δημοσίευσή τους σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2.
4. Τα άρθρα 11 και 15 εφαρμόζονται *κατ'αναλογία*.

Άρθρο 17
Ενδιάμεσες εκθέσεις

Τα κράτη μέλη, εντός τριών ετών από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, υποβάλλουν στην Επιτροπή ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την πρόοδο που έχει συντελεστεί στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 18
Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Σύμφωνα με την οδηγία 2003/35/ΕΚ, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ενεργό συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως δε στη θέσπιση των θαλάσσιων στρατηγικών που προβλέπονται στα κεφάλαια II και III καθώς και στην επικαιροποίησή τους σύμφωνα με το άρθρο 16.
2. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν και διαθέτουν προς σχολιασμό στο κοινό συνόψεις των στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντιστοίχων επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:
- (α) την αρχική εκτίμηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως προβλέπονται αντιστοίχως στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και στο άρθρο 8 παράγραφος 1·
 - (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1·
 - (γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1·
 - (δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2.
3. Σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ, κατόπιν διατύπωσης σχετικής αίτησης, εξασφαλίζεται η πρόσβαση στα έγγραφα γενικότερης τεκμηρίωσης και τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάστρωση των θαλάσσιων στρατηγικών. Ιδίως διατίθενται στο κοινό μέσω του Διαδικτύου ή οποιουδήποτε άλλου ενδεδειγμένου τηλεπικοινωνιακού μέσου τα στοιχεία και οι πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική εκτίμηση και τα προγράμματα παρακολούθησης.

Τα κράτη μέλη παραχωρούν στην Επιτροπή, για την εκτέλεση των καθηκόντων της, απεριόριστη πρόσβαση και χρήση δικαιωμάτων όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες.

Άρθρο 19
Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει πρώτη έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και οπωσδήποτε το αργότερο έως το 2021.

Η Επιτροπή δημοσιεύει εν συνεχεία ανάλογες εκθέσεις ανά έξι έτη.

Η Επιτροπή υποβάλλει τις εν λόγω εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Οι εκθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα εξής:
 - (α) επισκόπηση της προόδου που έχει συντελεστεί όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
 - (β) επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Κοινότητα, που εκτελείται σε συντονισμό με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τους συναφείς περιφερειακούς οργανισμούς και συμβάσεις με αντικείμενο τη θάλασσα και την αλιεία·
 - (γ) επισκόπηση των θαλάσσιων στρατηγικών, από κοινού με προτάσεις για τη βελτίωσή τους·
 - (δ) σύνοψη των εκτιμήσεων της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 15, σε σχέση με τις πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 14·
 - (ε) σύνοψη της ανταπόκρισης σε εκάστη των εκθέσεων που υποβάλλουν στην Επιτροπή τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 17·
 - (στ) σύνοψη των απαντήσεων στα σχόλια που διατυπώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις προηγούμενες θαλάσσιες στρατηγικές.

Άρθρο 20
Επανεξέταση της παρούσας οδηγίας

Η Επιτροπή επανεξετάζει την παρούσα οδηγία έως τις [15 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος] και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, προτείνει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Κεφάλαιο V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 21 *Τεχνικές προσαρμογές*

1. Τα παραρτήματα II, III και IV προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο [22 παράγραφος 2] λαμβάνοντας υπόψη τις περιόδους που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 για την επανεξέταση και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.
2. Εφόσον είναι ανάγκη, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο [22 παράγραφος 2], να εγκρίνει τα εξής:
 - (α) πρότυπα για την εφαρμογή των παραρτημάτων [II], [III] και [IV].
 - (β) τεχνικά υποδείγματα (δελτία) για τη διαβίβαση και την επεξεργασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών και χαρτογραφικών στοιχείων.

Άρθρο 22 *Επιτροπή*

1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από την επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου [21 παράγραφος 1] της οδηγίας 2000/60/EK, εφεξής αναφερόμενη ως «η επιτροπή».
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύουν τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, όσον αφορά τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 8. Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK ανέρχεται σε τρεις μήνες.
3. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 23 *Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο*

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις [τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος]. Κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας που συσχετίζει τις ως άνω διατάξεις με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Κατά την έγκριση των εν λόγω διατάξεων, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να περιλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή να συνοδεύονται από ανάλογη αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η αναφορά αυτή.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των κυρίων διατάξεων της εθνικής τους νομοθεσίας που εγκρίνουν στον τομέα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 24
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 25
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
Άρθρο 6 παράγραφος 2

- (1) Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής – Επίσημη ονομασία και διεύθυνση της προσδιορισθείσας αρχής.
- (2) Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής – Περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής και, ενδεχομένως, περίληψη ή αντίγραφο του εσωτερικού κανονισμού της ιδρυτικής συμφωνίας ή ισοδύναμου νομικού κειμένου.
- (3) Ευθύνες – Περιγραφή των νομικών και διοικητικών ευθυνών της αρμόδιας αρχής και του ρόλου της για τα συγκεκριμένα θαλάσσια ύδατα.
- (4) Ιδιότητα του μέλους – Όταν η αρμόδια αρχή ενεργεί ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος των εν λόγω φορέων, καθώς και περίληψη των θεσμικών σχέσεων, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ο συντονισμός.
- (5) Περιφερειακός συντονισμός – Απαιτείται σύνοψη των μηχανισμών που έχουν εγκατασταθεί, προκειμένου να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών των οποίων τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα εμπίπτουν στην ίδια θαλάσσια περιφέρεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
Άρθρα 7 παράγραφος 1, 8 παράγραφος 1 και 10 παράγραφος 1

Πίνακας 1 – Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none">- βαθυμετρικά χαρακτηριστικά·- ετήσιες και εποχιακές θερμοκρασίες·- δεσπύζοντα ρεύματα και εκτιμώμενοι χρόνοι ανακύκλωσης/αντικατάστασης- αλατότητα, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων και βαθμίδων καθ' όλη την περιφέρεια.
Τύποι ενδιαιτημάτων	<ul style="list-style-type: none">- ο(οι) δεσπύζων(οντες) τύπος(οι) ενδιαιτημάτων, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων – βάθος, θερμοκρασίες, ρεύματα, αλατότητα, δομή και υπόστρωμα του στρώματος·- προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδιαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει της νομοθεσίας ΕΕ (οδηγίας για τα ενδιαιτήματα και τα πτηνά) ή διεθνείς συμβάσεις, ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα·- άλλες ειδικές περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους, απαιτούν ιδιαίτερη αναφορά· μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας..
Βιολογικά στοιχεία	<ul style="list-style-type: none">- Περιγραφή των βιολογικών κοινοτήτων που συνδέονται με τα δεσπύζοντα ενδιαιτήματα. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις χαρακτηριστικές κοινότητες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών ειδών, της εποχιακής και γεωγραφικής διακύμανσης, καθώς και εκτιμήσεις της πρωτογενούς και δευτερογενούς παραγωγικότητας. Πληροφορίες για την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, της παραγωγικότητας και της ετήσιας/εποχιακής διακύμανσης. Τέλος, πρέπει να υποβάλλονται στοιχεία σχετικά με την δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής από πλευράς ηλικίας/μεγέθους των πληθυσμών.- Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος όλων των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών που απαντούν στην περιφέρεια/υποπεριφέρεια. Προκειμένου περί ειδών που καλύπτονται από τη

νομοθεσία ΕΕ (οδηγία περί ενδιαιτημάτων) ή από διεθνείς συμφωνίες, πρέπει επίσης να υποβάλλεται περιγραφή των κυρίων απειλών και των ληφθέντων μέτρων προστασίας/διαχείρισης

- Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος όλων των ειδών θαλάσσιων ειδών όλων των πτηνών που απαντούν στην περιφέρεια/υπο-περιφέρεια. Προκειμένου περί ειδών που καλύπτονται από τη νομοθεσία ΕΕ (οδηγία περί πτηνών) ή από διεθνείς συμφωνίες, πρέπει επίσης να υποβάλλεται περιγραφή των κυρίων απειλών και των ληφθέντων μέτρων προστασίας/διαχείρισης.
- Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος όλων των άλλων ειδών που απαντούν στην περιφέρεια/υπο-περιφέρεια, τα οποία υπόκεινται σε νομοθεσία ΕΕ ή σε διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των κυρίων απειλών και των ληφθέντων μέτρων προστασίας/διαχείρισης.
- Κατάλογο της συχνότητας εμφάνισης, της αφθονίας και κατανομής των μη – αυτόχθονων εξωτικών ειδών που απαντούν στην περιφέρεια / υπο-περιφέρεια..
- Περιγραφή των επιπτώσεων του εμπλουτισμού / των εισροών θρεπτικών συστατικών, του θρεπτικού κύκλου (ρεύματα και αλληλεπιδράσεις ιζημάτων / υδάτων), της γεωγραφικής κατανομής, των συνεπειών.
- Περιγραφή της γενικής κατάστασης της χημικής ρύπανσης, συμπεριλαμβανομένων των προβληματικών χημικών ουσιών, της ρύπανσης των ιζημάτων, των θερμών σημείων, των σχετικών με την υγεία ζητημάτων (ρύπανση της σάρκας των ψαριών).
- Κάθε άλλη ιδιαιτερότητα ή ιδιαίτερο / διακριτικό χαρακτηριστικό της περιφέρειας / υπο-περιφέρειας (π.χ. παρουσία ποντισθέντων πυρομαχικών).

Άλλα χαρακτηριστικά

Πίνακας 2 – Πιέσεις και αντίκτυπος

Γενικότητες

Ρύπανση, υπό μορφήν άμεσης ή έμμεσης εισαγωγής στο θαλάσσιο περιβάλλον, ως αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας, ουσιών ή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπογενών υποβρύχιων πηγών θορύβου, η οποία (ρύπανση) έχει ή ενδέχεται να έχει, ζημιογόνες επιπτώσεις, όπως βλάβες στους έμβιους πόρους και στη θαλάσσια ζωή, κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου, να δημιουργεί εμπόδια στις θαλάσσιες δραστηριότητες και ιδίως στην αλιεία, στον τουρισμό και στις ψυχαγωγικές δραστηριότητες και άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας, να προκαλεί αλλοίωση της χρηστικής ποιότητας των υδάτων και μείωση της ψυχαγωγικής αξίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος

Φυσικές απώλειες	Κάλυψη (π.χ., με την κατασκευή τεχνητών δομών, την απομάκρυνση της λάσπης που προκύπτει από τις βυθοκορήσεις) Σφράγιση (που οφείλεται, λόγω χάριν, σε μόνιμες κατασκευές)
Φυσικές ζημιές	Προσάμμιση (π.χ. απορροή, βυθοκόρηση, απορρίψεις) Διάβρωση (π.χ. ναυσιπλοΐα αναψυχής, αγκυροβόληση) Επιλεκτικές απολήψεις (π.χ. βυθοκορήσεις αδρανών, παγιδεύσεις)
Μη φυσικές οχλήσεις	Ηχητικές οχλήσεις (π.χ. ναυτικές δραστηριότητες, σεισμική δραστηριότητα) Οπτικές οχλήσεις (π.χ. ψυχαγωγικές δραστηριότητες)
Τοξική ρύπανση	Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. φυτοφάρμακα, αντιρρυπαντικές ουσίες, πολυχλωριωμένα διφαινύλια - PCB) Εισαγωγή μη συνθετικών ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες) Εισαγωγή ραδιονουκλεϊδίων
Μη τοξική ρύπανση	Εμπλουτισμός με θρεπτικά συστατικά / ευτροφισμός (π.χ. γεωργικά λύματα, απορρίψεις) Εμπλουτισμός με οργανικές ουσίες (π.χ. υδατοκαλλιέργειες θαλάσσιων ειδών, απορρίψεις) Τροποποιήσεις της θερμικής κατάστασης (π.χ. απορρίψεις , σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής) Μεταβολές της θολότητας (π.χ. απορροές, βυθοκόρηση) Αλλαγές στην αλατότητα (π.χ. απολήψεις υδάτων, απορρίψεις)
Βιολογικές οχλήσεις	Εισαγωγή παθογόνων μικροβιακών οργανισμών Εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών και μετατοπίσεις Επιλεκτικές απολήψεις ειδών (π.χ. εμπορική αλιεία και ψυχαγωγική αλιεία)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
Άρθρο 9 παράγραφος 1

- (1) Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κρατών μελών σε θαλάσσια περιφέρεια ή υπο-περιφέρεια.
- (2) Ανάγκη καθορισμού (α) στόχων για τον καθορισμό των επιθυμητών όρων βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· (β) μετρήσιμοι στόχοι που επιτρέπουν την παρακολούθηση· και (γ) επιχειρησιακοί στόχοι που αναφέρονται σε συγκεκριμένα μέτρα εφαρμογής που διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
- (3) Καθορισμός της επιδιωκόμενης οικολογικής κατάστασης και αποσαφήνισή της υπό το πρίσμα μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα ευρωπαϊκά θαλάσσια ύδατα κράτους μέλους σε θαλάσσια περιφέρεια ή υπο-περιφέρεια.
- (4) Συνοχή της δέσμης στόχων· μη αντιφατικότητα των στόχων.
- (5) Καθορισμός των πόρων που είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των στόχων.
- (6) Διατύπωση των στόχων στο πλαίσιο χρονοδιαγράμματος για την επίτευξή τους.
- (7) Καθορισμός των δεικτών που προβλέπονται για την παρακολούθηση της προόδου και τον προσανατολισμό των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
- (8) Κατά περίπτωση, καθορισμός σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς – στόχοι και όρια).
- (9) Επαρκής συνεκτίμηση, στον καθορισμό των στόχων, των κοινωνικών και οικονομικών συνιστωσών και ανησυχιών.
- (10) Εξέταση της δέσμης περιβαλλοντικών στόχων, των συνδεδεμένων δεικτών και σημείων αναφοράς – ορίων και στόχων που καθορίζονται σε συνάρτηση με τον γενικό στόχο που αναφέρεται στο άρθρο [1], προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε στη συμμόρφωση με τους εν λόγω στόχους, της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών σε θαλάσσια περιφέρεια.
- (11) Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους στόχους στους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών.
- (12) Αφ' ης στιγμής συγκεντρωθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι και οι δείκτες, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού υπό το πρίσμα του στόχου που αναφέρεται στο άρθρο [1], προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα έχει ως αποτέλεσμα να ανταποκρίνεται η κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος σε αυτούς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
Άρθρο 10 παράγραφος 1)

- (1) Ανάγκη παροχής πληροφοριών που επιτρέπουν την αξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης και τη μέτρηση της απόστασης που απομένει, καθώς και της ήδη επιτελεσθείσας προόδου προς την κατεύθυνση της καλής οικολογικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο [II] και με τα λεπτομερή πρότυπα και κριτήρια που πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου [8 παράγραφος 3].
- (2) Ανάγκη πληροφοριών οι οποίες επιτρέπουν τον προσδιορισμό των δεικτών που είναι κατάλληλοι για τους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο [9].
- (3) Ανάγκη πληροφοριών που επιτρέπουν την αξιολόγηση των επιπτώσεων των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο [12].
- (4) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως αποτέλεσμα αυτού, των ενδεχόμενων διαρθρωτικών μέτρων που θα έπρεπε να ληφθούν προκειμένου να επανέλθει η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όταν έχουν παρατηρηθεί διαφορές σε σχέση με το επιδιωκόμενο φάσμα καταστάσεων.
- (5) Ανάγκη παραγωγής πληροφοριών σχετικά με τους χημικούς ρύπους που ανευρίσκονται σε είδη που απαντούν στις ζώνες εμπορικής αλιείας και προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο
- (6) Ανάγκη πρόβλεψης δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν ότι τα διορθωτικά μέτρα ὄντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές, αλλά καμμία παρενέργεια.
- (7) Ανάγκη συνδυασμού και συγκέντρωσης των πληροφοριών, με γνώμονα τις θαλάσσιες περιφέρειες στις οποίες αναφέρονται.
- (8) Ανάγκη επεξεργασίας τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε κοινοτικό επίπεδο, ούτως ώστε οι πληροφορίες να καταστούν συγκρίσιμες.
- (9) Ανάγκη να εξασφαλισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο. με στόχο να προαχθεί η συνοχή μεταξύ των εν λόγω προγραμμάτων και να αποφευχθούν οι τυχόν επαναλήψεις.
- (10) Ανάγκη να περιληφθεί, στην αρχική εκτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο [7], εκτίμηση των κυριότερων αλλαγών που αφορούν τους περιβαλλοντικούς όρους και, ενδεχομένως, τα νέα ή υπό εκκώλαψιν προβλήματα.
- (11) Στην αρχική εκτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο [7], είναι ανάγκη να υπάρξει επεξεργασία των στοιχείων που απαριθμούνται στο παράρτημα II, συνεκτιμώντας τη φυσική διακύμανσή τους και να αξιολογηθεί η πρόοδος προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο [9 παράγραφος 1], χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα οικεία σημεία αναφοράς - όρια ή στόχους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
Άρθρο 12 παράγραφος 1

- (1) Έλεγχοι δραστηριοτήτων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τα επιτρεπόμενα επίπεδα ανθρώπινης δραστηριότητας.
- (2) Έλεγχοι επιπτώσεων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης μιας συνιστώσας του οικοσυστήματος.
- (3) Ρύθμιση της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και τον χρόνο που επιτρέπεται κάποια δραστηριότητα.
- (4) Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν τον συντονισμένο χαρακτήρα της διαχείρισης.
- (5) Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία, λόγω του οικονομικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζουν, ωθούν τους χρήστες του θαλάσσιου οικοσυστήματος να ενεργούν κατά τρόπον ώστε να συμβάλλουν στην επίτευξη των καθορισθέντων, για το συγκεκριμένο οικοσύστημα, οικολογικών στόχων.
- (6) Μέσα άμβλυνσης των επιπτώσεων και μέτρα αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που προσανατολίζουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την αποκατάσταση των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
- (7) Επικοινωνία, εμπλοκή των ενδιαφερομένων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.